

Warszawa, 25 marca 2020 r.

SEKRETARIAT
MARSZAŁKA SEJMU
WPŁYNĘŁO
2020.03.25
**Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP**

Szanowna Pani Marszałek,

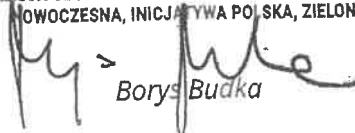
na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz na podstawie art. 32 ust. 2 Uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2019 r. poz. 1028) niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy Pana Posła Borysa Budkę.

Z poważaniem,

PRZEWODNICZĄCY KLUBU PARLAMENTARNEGO
KOALICJA OBYWATELSKA - PLATFORMA OBYWATELSKA,
NOWOCZESNA, INICJATYWA POLSKA, ZIELONI


Borys Budka

Ustawa

z dnia 2020 r.

o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

Art. 1. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 374) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W celu przeciwdziałania COVID – 19, w przypadku umów, o których mowa w art. 734 i art. 750 Kodeksu cywilnego, wykonywanych przez przyjmującego zlecenie lub świadczącego usługi, w których strony określiły siedzibę zleceniodawcy jako miejsce wykonywania zlecenia lub świadczenia usług, każda z stron umowy, może zwrócić się do drugiej strony z pisemnym wnioskiem o przeprowadzenie negocjacji dotyczących zawarcia porozumienia w sprawie zmiany umowy, w celu umożliwienia wykonywania umowy poza miejscem jego stałego wykonywania.”;

2) w art. 7 w ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Świadczenia opieki zdrowotnej, w tym transportu sanitarnego, wykonywane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, są udzielane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą wpisane do wykazu, zwanego dalej „wykazem”, opracowywanego przez właściwego miejscowo dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia w porozumieniu z wojewodą, z zastrzeżeniem art. 7a.”;

4) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Testy mające na celu stwierdzenie obecności SARS -CoV-2 (testy przesiewowe) u pacjentów podejrzanych o zakażenie koronawirusem

SARS -CoV-2 mogą być wykonywane przez podmioty lecznicze niewpisane do wykazu, o którym mowa w art. 7.

2. Testy przesiewowe wykonywane przez podmioty, o których mowa w ust. 1 finansowane są przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy ds. zdrowia, na podstawie rachunków składanych do właściwego miejscowo dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

3. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia określi zasady oraz warunki rozliczania szybkich testów przesiewowych, o których mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady i tryb wykonywania szybkich testów przesiewowych, o których mowa w ust. 1, mając na celu zapewnienie pacjentom podejrzanym o zakażenie koronawirusem SARS -CoV-2 możliwość szybkiego wykonania testu;
- 2) sposób i tryb finansowania z budżetu państwa testów przesiewowych, mając na celu zapewnienie rzetelności i gospodarności wydatkowania środków publicznych, w tym utrzymanie wydatków w przewidzianych limitach, oraz skuteczności udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.”.

2) po art. 15 dodaje Rozdział 2a i 2b w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Dofinansowanie systemu ochrony zdrowia

Art. 15a.1. Ze środków finansowych pochodzących z Unii Europejskiej, przekazanych w ramach programu Coronavirus Response Investment Initiative tworzy się fundusz celowy na przeciwdziałanie skutkom rozprzestrzeniania się wirusa SARS – Cov-2 (zwany dalej Funduszem).

2. Środki finansowe Funduszu w wysokości 20.000.000 tys. zł (20 mld zł) przeznacza się na wsparcie systemu opieki zdrowotnej w szczególności na:

- 1) zakup testów mających na celu stwierdzenie obecności wirusa SARS -CoV-2 u osób podejrzanych o zakażenie wirusem SARS -CoV-2;
- 2) zakup wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 186), w szczególności środków ochrony indywidualnej dla pracowników ochrony zdrowia, którzy uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID – 19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2;
- 3) zakup sprzętu medycznego, w tym wyposażenia stanowisk intensywnej terapii oraz mobilnych punktów badawczych, wykonujących testy stwierdzające obecność wirusa SARS -CoV-2;
- 4) dodatki do wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia, o których mowa art.15b.

2. Dysponentem środków, o których mowa w ust. 2 jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 15b.1. Środki finansowe, o których mowa w art. 15a, przeznacza się również na wypłatę dodatków do wynagrodzenia dla pracowników ochrony zdrowia, którzy uczestniczą w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na COVID – 19 lub z podejrzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2.

2. Dodatki do wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 finansowane są przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy ds. zdrowia, na podstawie rachunków i sprawozdań o liczbie uprawnionych pracowników, o których mowa w ust. 1 składanych przez podmiot leczniczy.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość dodatku do wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1,
 - 2) sposób i tryb finansowania z budżetu państwa dodatków do wynagrodzenia pracowników ochrony zdrowia,
- mając na celu zapewnienie skuteczności udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, a także wyrażenie uznania wobec pracowników ochrony zdrowia zaangażowanych w ratowanie życia i zdrowia pacjentów zakażonych wirusem SARS-COV-2.

4. Dodatków do wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2 nie wlicza się do dochodu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, z późn.zm.¹).

Rozdział 2b

Wsparcie dla przedsiębiorców i pracowników

Art. 15c. 1. Przedsiębiorca, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, 1495 oraz z 2020 r. poz. 424), który ograniczył wykonywanie działalności i odnotował spadek przychodów, na skutek ogłoszonego stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z zagrożeniem zakażeniem wirusem SARS -CoV-2, otrzymuje wsparcie finansowe na wypłatę specjalnych zasiłków dla zatrudnionych pracowników oraz osób przyjmujących zlecenie lub świadczących usługi, w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu (Dz. U. 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564) (zwanym dalej pracownikami).

2. Specjalny zasiłek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) w przypadku, gdy przedsiębiorca odnotował spadek przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. przysługuje w wysokości 100% minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, dla każdego pracownika zatrudnianego przez przedsiębiorcę na dzień ogłoszenia stanu epidemii;
- 2) w przypadku, gdy przedsiębiorca odnotował spadek przychodów w wysokości niższej niż 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. przysługuje w wysokości, o której mowa w pkt 1, obniżonej proporcjonalnie do poniesionego spadku przychodów, z przeznaczeniem dla każdego pracownika zatrudnionego na dzień ogłoszenia stanu epidemii.

¹ Zmiany tekstu jednolitego ustawy ogłoszony został w Dz. U. z 2019 r. poz. 1622, 1690, 1818, 2245, 2473.

3. Środki finansowe na wypłaty specjalnych zasiłków, o którym mowa w ust. 1 i 2 przekazuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

4. Przedsiębiorca, który otrzymał środki finansowe na wypłatę specjalnych zasiłków dla pracowników, nie może wypowiedzieć umowy o pracę z przyczyn nie dotyczących pracownika w czasie trwania stanu epidemii.

5. W celu otrzymania środków finansowych przedsiębiorca składa do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oświadczenie o:

- 1) ograniczeniu wykonywania działalności i odnotowanej wysokości spadku przychodów, na skutek ogłoszonego stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z zagrożeniem zakażeniem wirusem SARS -CoV-2;
- 2) liczbie zatrudnianych pracowników.

6. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje weryfikacji zgodności złożonych oświadczeń ze stanem faktycznym m.in. na podstawie analizy stanu zatrudnienia u danego pracodawcy.

7. Pracodawca, który po otrzymaniu środków finansowych na wypłatę specjalnych zasiłków dla pracowników rozwiązał, w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii z pracownikami umowy obowiązany jest do zwrotu otrzymanych środków finansowych.

8. Minister właściwy do spraw pracy określi w drodze rozporządzenia sposób ustalania wysokości specjalnych zasiłków przysługujących przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

Art. 15d.1. Płatnik składek na ubezpieczenie społeczne będący przedsiębiorcą, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, który nie prowadzi działalności lub odnotował spadek przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. na skutek oraz w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, jest zwolniony z obowiązku płatności należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321).

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 w celu uzyskania zwolnienia składa do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oświadczenie o fakcie odnotowaniu spadku przychodów w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii.

3. Oświadczenie przedsiębiorca może składać w postaci elektronicznej.

Art. 15e.1. Osoby fizyczne, będące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców w okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SRS-Cov-2 zwalnia się z obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy, o którym mowa w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1387, z późn.zm.2), po spełnieniu warunków o których mowa w ust. 3 i 4.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 dotyczy również zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych płaconych przez osoby fizyczne jako płatnik.

3. Prawo do zwolnienia przysługuje przedsiębiorcy, który w czasie trwania stanu epidemicznego spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2:

- 1) nie może prowadzić działalności gospodarczej;
- 2) prowadzi działalność gospodarczą w ograniczonym stopniu ze względu na zakazy wprowadzone w związku wprowadzonym stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii oraz nastąpił spadek przychodów w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r.

4. Osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1 składa oświadczenie do właściwego organu podatkowego.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 stanowi pomoc de minimis.

Art.15f.1. Osoby prawne, będące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców w okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179 , 183 I 284.

SARS-CoV-2 zwalnia się z obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy, o którym mowa w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.³), po spełnieniu warunków o których mowa w ust. 3 i 4.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 dotyczy również zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych płaconych przez osoby prawne jako płatnik.

3. Prawo do zwolnienia przysługuje osobie prawnej, która w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2:

- 1) nie może prowadzić działalności gospodarczej;
- 2) prowadzi działalność gospodarczą w ograniczonym stopniu ze względu na zakazy wprowadzone w związku wprowadzonym stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii oraz nastąpił spadek jego przychodów w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r.

4. Osoba prawna, o której mowa w ust. 1 składa oświadczenie do właściwego organu podatkowego.

5. Zwolnienie, o których mowa w ust. 1 stanowią pomoc de minimis.

Art. 15g. 1. Przedsiębiorca w związku z ogłoszonym stanem epidemii spowodowanym rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, może skorzystać z zawieszenia na czas ogłoszonego stanu epidemii, nie krócej niż do dnia 1 lipca 2020 r. obowiązku spłaty przez przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.⁴):

- 1) rat kredytów zaciągniętych w związku z działalnością przedsiębiorstwa;
- 2) rat wynagrodzenia przysługującego finansującemu, w rozumieniu przepisu art. 709¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywiny (Dz. U. z 2019 r. 1145 i 1495) w związku z zawartą umową leasingu.

³ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1649, 1978, 2200, 2217, 2473 oraz z 2020 r. poz. 183.

⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495 oraz z 2020 r. oz. 424.

2. Zawieszenie rat, o których mowa w ust. 1 następuje po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia kredytodawcy lub finansującemu.

3. Okres spłaty kredytu lub umowy, o której mowa w ust 1 pkt 2 przedłuża się odpowiednio o okres zawieszenia obowiązku spłaty.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie stosuje się art. 709¹³ § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny.

Art. 15f. 1. Pracownikowi niewykonującemu pracy w związku z niezdolnością do pracy z powodu COVID-19 albo poddanemu przymusowej kwarantannie z powodu COVID-19, przysługuje zasiłek chorobowy, o którym mowa w ust. 1 od pierwszego dnia niewykonywania pracy. Przepisu art. 92 § 1 ustawy Kodeks pracy nie stosuje się.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia.

Uzasadnienie

W związku z rozprzestrzenianiem wirusa SARS CoV-2, ogłoszonym stanem epidemii, a wcześniej zagrożenia epidemicznego, istnieje pilna potrzeba wprowadzenia szczególnych rozwiązań, umożliwiających podejmowanie i finansowanie działań skoncentrowanych w ochronie zdrowia w celu przeciwdziałania pogłębiającej się skali zakażeń wirusem SARS CoV-2. Równolegle zachodzi konieczność wdrożenia środków zaradczych służących przeciwdziałaniu likwidacji miejsc pracy oraz wsparciu przedsiębiorców.

- wsparcie systemu opieki zdrowotnej

Projektodawcy proponują, aby środki finansowe pochodzące z Unii Europejskiej, przekazane w ramach programu Coronavirus Response Investment Initiative przeznaczyć na utworzenie funduszu celowego, który będzie skierowany na przeciwdziałanie skutkom rozprzestrzeniania się wirusa SARS – Cov-2. Rzeczony środki w wysokości 20 mld zł muszą zostać przeznaczone na zakup testów mających na celu stwierdzenie obecności wirusa SARS -CoV-2 u pacjentów podejrzanych o zakażenie koronawirusem SARS -CoV-2, wyrobów medycznych, w szczególności środków ochrony indywidualnej dla pracowników ochrony zdrowia oraz zakup sprzętu medycznego w tym wyposażenia stanowisk intensywnej terapii oraz mobilnych punktów badawczych, wykonujących testy stwierdzające obecność wirusa SARS -CoV-2. Ponadto część z tych środków zostałaby przeznaczona na dodatki do wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia.

Zgodnie z zgłaszanymi przez pracowników ochrony zdrowia potrzebami, w obecnej sytuacji środki ochrony indywidualnej, w szczególności maseczki i kombinezony ochronne, rękawiczki oraz płyny do dezynfekcji stanowią niezbędne narzędzie w celu zapewnienia ochrony personelu szpitali, karet pogotowia oraz laboratoriów medycznych. Wnioskodawcy zdają sobie sprawę, że wraz ze wzrostem liczby zachorowań na COVID-19 zwiększy się zapotrzebowanie na łóżka szpitalne w oddziałach zakaźnych oraz sprzęt niezbędny do ratowania życia zakażonych, m.in. respiratory. Z uwagi na powyższe wysoce celowym jest przekazanie wyżej wskazanych środków finansowych na zakup środków ochrony indywidualnej dla pracowników ochrony zdrowia oraz zakup sprzętu medycznego.

Zgodnie z rozwiązaniami zawartymi w projekcie minister właściwy do spraw zdrowia kierując się zapewnieniem skuteczności udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, a także w celu wyrażenia uznania wobec pracowników ochrony zdrowia zaangażowanych w ratowanie życia i zdrowia pacjentów zakażonych wirusem SARS-COV-2 określi, w drodze rozporządzenia wysokość dodatku do wynagrodzenia pracowników ochrony zdrowia oraz sposób i tryb finansowania z budżetu państwa tychże dodatków.

W art. 1 pkt 2 projekt zawarto propozycję na celu umożliwienie wykonywania badań laboratoryjnych u pacjentów podejrzanych o zakażenie koronawirusem SARS -CoV-2 przez podmioty lecznicze niewpisane do wykazu, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374). Zgodnie z art. 7 ww. ustawy świadczenia opieki zdrowotnej, wykonywane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, udzielane są przez podmioty wykonujące działalność leczniczą wpisane do wykazu, opracowywanego przez właściwego miejscowo dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia w porozumieniu z wojewodą.

Takie rozwiązanie blokuje możliwości szybkiego i powszechnego wykonywania na terenie Polski testów na obecność koronawirusa SARS-CoV- 2. Wysoce prawdopodobnym jest, że przedstawiona w niniejszym projekcie procedura może odegrać kluczową rolę w wykrywaniu osób zakażonych wirusem SARS -CoV-2 i przeciwdziałaniu rozprzestrzenianiu się tego wirusa wśród ludzi. W obecnym, dynamicznym tempie zakażeń wirusem SARS-CoV-2 wśród obywateli Polski, zastosowanie uproszczonej i upowszechnionej procedury prowadzenia szybkich testów przesiewowych może zadecydować o skutecznym przeciwdziałaniu pandemii COVID -19.

- **przeciwdziałanie likwidacji miejsc pracy poprzez wprowadzenie specjalnego zasiłku w wysokości minimalnego wynagrodzenia**

Przedłożone rozwiązania zapewniają wsparcie dla przedsiębiorców i pracowników w czasie trwania stanu epidemii. Wnioskodawcy dostrzegają pilną potrzebę pomocy

wyżej wspomnianym grupom z uwagi na trudną sytuację rynkową spowodowaną rozprzestrzeniającym się zagrożeniem zakażeniem wirusem SARS-COV-2.

W projekcie wprowadzono zasadę, zgodnie z którą **przedsiębiorca, który ograniczył wykonywanie działalności i odnotował spadek przychodów, na skutek ogłoszonego stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii w związku z zagrożeniem zakażeniem wirusem SARS -CoV-2, otrzymuje wsparcie finansowe z ZUS na wypłatę specjalnych zasiłków dla zatrudnionych pracowników** oraz osób przyjmujących zlecenie lub świadczących usługi.

- 1) w przypadku, gdy przedsiębiorca odnotował spadek przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. przysługiwać będzie zasiłek jest w wysokości 100% minimalnego wynagrodzenia za pracę, dla każdego pracownika zatrudnianego przez przedsiębiorcę na dzień ogłoszenia stanu epidemii;
- 2) w przypadku, gdy przedsiębiorca odnotował spadek przychodów w wysokości niższej niż 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. przysługiwać będzie zasiłek wysokości obniżonej proporcjonalnie do poniesionego spadku przychodów, z przeznaczeniem dla każdego pracowników zatrudnionych na dzień ogłoszenia stanu epidemii.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje środki finansowe w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, przeznaczone na wypłaty wyżej wspomnianych zasiłków. Projekt wprowadza warunki dla przedsiębiorców, którzy mają otrzymać rzeczony środki, mianowicie są oni zobowiązani do nie wypowiedzenia umów o pracę z przyczyn nie dotyczących pracownika w czasie stanu epidemii. Przedsiębiorcy oraz określone osoby są zwolnieni z obowiązku opłacania od specjalnego zasiłku składek na ubezpieczenie społeczne.

Wnioskodawcy zaprojektowali uproszczony tryb składania przez przedsiębiorców wniosków do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym otrzymają przedmiotowe środki finansowe.

- **zwolnienie przedsiębiorców z obowiązku płatności należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne oraz płacenia zaliczek na podatek dochodowy**

W projekcie przewidziano, że **przedsiębiorcy, którzy nie prowadzą działalności lub odnotowali spadek przychodów w wysokości co najmniej 20%** w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. na skutek oraz w czasie trwania stanu epidemicznego spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 **zostają zwolnieni z obowiązku:**

- 1) płatności należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne oraz**
- 2) płacenia zaliczek na podatek dochodowy.**

Zaproponowane rozwiązania obowiązywać będą w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 tj. do dnia odwołania na stan epidemii ogłoszonego rozporządzeniem Ministra Zdrowia.

Po wejściu w życie ustawy przedsiębiorcy zostaną zwolnieni z obowiązku ponoszenia ww. kosztów działalności po złożeniu stosownego oświadczenia.

Należy podkreślić, iż przedkładane regulacje wychodzą naprzeciw wszystkim sytuacjom, w których z powodu pandemii COVID-19, zagrożone są kondycja polskiej gospodarki, działalność przedsiębiorstw i bezpieczeństwo pracowników. Poprzez wprowadzenie wyjątkowych mechanizmów działania w sferze podatków oraz składek na ubezpieczenia społeczne, wnioskodawcy tworzą niezbędne minimalne zabezpieczenie funkcjonowania przedsiębiorstw i utrzymania miejsc i warunków pracy.

- **zwolnienie pracodawców z obowiązku wypłacania wynagrodzenia przez pierwsze 33 dni niezdolności do pracy**

Projekt zakłada, że pracownikowi niezdolnemu do pracy z powodu COVID-19 albo poddanemu przymusowej kwarantannie z powodu COVID-19, przysługuje zasiłek

chorobowy, o którym mowa powyżej od pierwszego dnia niezdolności do pracy. Powyższe rozwiązanie wspomogę pracodawców, którzy są obowiązani obecnie do wypłacania wynagrodzenia pracownikom przez pierwsze 33 dni niezdolności do pracy.

- **odroczenie spłaty rat kredytów oraz rat leasingowych**

Proponuje się wprowadzenie rozwiązań umożliwiających przedsiębiorcom mającym trudności finansowe na skutek oraz w czasie trwania stanu epidemii spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, **zawieszenie spłaty rat kredytów oraz rat leasingowych** w czasie trwania stanu epidemii nie krócej niż do 1 lipca 2020 r.

- **praca zdalna dla zleceniobiorców i samozatrudnionych wykonujących pracę w siedzibie pracodawcy**

W celu realizacji zadań związanych z poprawą sytuacji przedsiębiorców i pracowników w związku z panującą pandemią COVID-19, proponuje się **wprowadzenie rozwiązania pozwalającego stronom umów cywilnoprawnych negocjować warunki w zakresie miejsca wykonywania zlecenia**, co niewątpliwie służy ograniczeniu możliwości zakażenia wirusem SARS-CoV-2.

Z uwagi na szczególną sytuację wywołaną wirusem SARS-CoV-2 oraz ważny interes państwa, konieczne jest natychmiastowe wejście w życie przedmiotowego projektu ustawy. Proponuje się, aby dniem wejścia w życie ustawy był dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

Przedmiot projektu ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.